

Vilkår om grundejerens vedligeholdelse af overkørsel til offentlig vej

K Kommune har den 28. august 2002 telefonisk stillet Vejdirektoratet følgende spørgsmål vedrørende vedligeholdelse af overkørsler fra tilgrænsende ejendom til offentlig vej:

1. Kan kommunen kræve, at ejere af tilgrænsende ejendomme for egen regning vedligeholder overkørslerne?
2. I bekræftende fald, hvilke sanktionsmuligheder har kommunen, såfremt en forpligtet ejer af en tilgrænsende ejendom ikke vedligeholder sin overkørsel?

Ifølge vejlovens¹ § 10, stk. 1, påhviler det vejbestyrelserne at holde deres offentlige veje i den stand, som trafikken art og størrelse kræver. Vejbestyrelserne bestemmer i henhold til vejlovens § 10, stk. 2, hvilke arbejder der skal udføres på deres veje, og afholder de udgifter, der er forbundet med sikring og andre forberedende foranstaltninger, anlæg, drift og vedligeholdelse af disse veje, medmindre andet er bestemt.

Ifølge vejlovens § 70, stk. 1, må overkørsler og overgange og tilslutninger for veje og stier til offentlig vej ikke etableres uden vejbestyrelsens tilladelse.

Det er almindelig antaget, at facadeejerne har visse rettigheder til vejadgang til offentlig vej, jf. principperne i lovens § 69.

Efter en konkret vurdering kan der stilles saglige vilkår for en tilladelse til at etablere en overkørsel til offentlig vej.

Vejdirektorat kan oplyse, at vejloven kun i begrænset omfang indeholder bestemmelser om, hvilke vilkår der kan stilles i forbindelse med en skønsmæssig afgørelse, f.eks. vejlovens § 70, stk. 3, der giver udtrykkelig hjemmel til at stille vilkår vedrørende den tekniske udformning af en ny overkørsel på grundejerens regning.

I det omfang loven ikke giver udtrykkelig hjemmel til at stille bestemte vilkår, må spørgsmålet afgøres efter almindelige forvaltningsretlige principper om forvaltningsmyndigheders adgang til at stille vilkår om forhold inden for områder, hvor forvaltningsmyndigheden har kompetence til at træffe skønsmæssige afgørelser.

Det er Vejdirektoratets opfattelse, at almindelige forvaltningsretlige principper ikke er til hinder for, at en vejbestyrelse i et tilfælde, hvor den faktisk påtager sig udgifter udelukkende eller næsten udelukkende af hensyn til ejeren af en tilgrænsende ejendom, kan betinge sig ikke alene, at grundejeren betaler foranstaltningernes indretning, men også foranstaltningernes vedligeholdelse. Som eksempel kan nævnes tilfælde, hvor en grundejer får tilladelse til for egen regning af rørlægge en vejgrøft eller at plante vejtræer af æstetiske grunde på offentlig vejareal. I disse tilfælde må

¹ Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 671 af 19. august 1999

vejbestyrelsen kunne betinge sig, at rør og træer vedligeholdes af den, der har fået tilladelse til at anbringe disse genstande.

Det er samtidig Vejdirektoratets opfattelse, at vilkåret ikke lovligt kan have et sådant omfang, at grundejeren helt eller delvist kommer til at betale for den almindelige vedligeholdelse af vejen, som påhviler vejbestyrelsen efter førnævnte bestemmelse i vejlovens § 10

I relation til overkørsler kan spørgsmålet næppe besvares entydigt, idet vedligeholdelsen af det vejareal, overkørslen er beliggende på, næppe udelukkende eller næsten udelukkende sker af hensyn til ejeren af den tilgrænsende ejendom, ligesom vedligeholdelsesbehovet ikke udelukkende eller næsten udelukkende opstår som følge af overkørslen.

Da det i praksis vil være umuligt at skelne mellem de vedligeholdelsesudgifter, der er omfattet af vejlovens § 10, og de vedligeholdelsesudgifter, vejbestyrelsen har påtaget sig udelukkende eller næsten udelukkende af hensyn til ejeren af en tilgrænsende ejendom, er Vejdirektoratet mest tilbøjelig til at antage, at en vejbestyrelse som udgangspunkt ikke kan stille vilkår om, at ejeren af en ejendom med overkørsel til en offentlig vej skal vedligeholde den del af overkørslen, der er beliggende på den offentlige vejs areal.

Vejdirektoratet går herefter ud fra, at spørgsmål 2 er bortfaldet.

